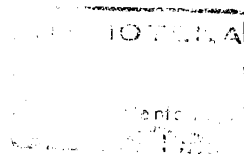

Warszawa, 6 grudnia 1937 r.

URZĄD PATENTOWY

A 63 h 3/20

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 25510.

Kl. ~~77 f, 9702.~~

Rheinische Gummi- und Celluloid - Fabrik
(Mannheim, Niemcy).

77 f 3/20

**Płytko do umocowania za pomocą sznurków gumowych na kadłubie lalki
z celuloīdu ruchomych jej członów.**

Zgłoszono 18 listopada 1935 r.

Udzielono 20 września 1937 r.

Pierwszeństwo: 19 grudnia 1934 r. (Niemcy).

Do łączenia ruchomych członów lalek, zwierząt i innych figur, wykonanych z celuloīdu lub podobnego materiału, z kadłubem takich zabawek stosuje się sznurki gumowe. Sznurki te zaopatruje się na ich końcach w węzły, przesuwane przez otwory członu, w których zamocowuje się je następnie przez wklejanie korków z celuloīdu o takich wymiarach, iż średnica otworu zostaje zmniejszona do wymiaru średnicy sznurka. W celu wymiany sznurka konieczne jest więc zwiększenie odpowiednio średnicy otworu przez usunięcie korka celuloīdowego. Taką samą wadę wykazuje zaopatrywanie końców sznurka w inne zgrubienia i wykonywanie w członach otworów o

średnicy sznurka, zaopatrzonych wzdłuż obwodu otworu w promieniowe wycięcia, które umożliwiają przeciskanie zgrubienia do wnętrza członu zamocowywanego. W tym przypadku wymiana sznurka jest połączona z trudnościami, jak też zachodzi niebezpieczeństwo uszkodzenia członu.

Według innej znanej odmiany wykonania umieszcza się na sznurku gumowym płytki, wykonane (najkorzystniej) z metalu i przylegające do wewnętrznej powierzchni panewki przegubowej. Panewka ta jest zaopatrzona w wycięcie, przez które przesuwana jest płytka do wnętrza członu lalki. Wycięcie to posiada stosunkowo wielką długość, wytrzymałość więc panewki

jest mała, a usunięcie jej bez uszkodzenia członu jest niemożliwe względnie połączone z wielkimi trudnościami.

Według wynalazku, płytkę przylega również do panewki, a szerokość jej jest równa średnicy otworu, wykonanego w środkowej części panewki. Płytkę składa się z czaszy o średnicy równej średnicy otworu i z dwóch ramion przylegających do powierzchni panewki. W wymienionej czaszy umieszcza się węzeł sznurka.

Wymiana sznurka jest więc łatwa i może być uskuteczniata bez uszkodzenia członu, a panewka posiada dostateczną wytrzymałość.

Na rysunku uwidoczniono przykład wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia w widoku z przodu i częściowym przekroju lalkę, fig. 2 — w zwiększonej podziałce i w przekroju przegub ramienia lalki, fig. 3 — przegub ten w widoku z boku, fig. 4 — wyjaśnia sposób zamocowania sznurka, a fig. 5 — płytkę w perspektywie.

Do umocowania ramion *a* na kadłubie *b* służy sznurek gumowy *c*, zaopatrzony na jego końcach w zgrubienia względnie węzły *d*. Ramiona posiadają wgłębienia *e* o kształcie kulistych panewek, których ścianki są usztywnione żebrami promieniowymi *f*.

Przed wykonaniem węzła nasuwa się na sznurek płytkę *g*, która jest wykonana z celuloideu i posiada kształt wydłużony (fig. 3 i 5). Szerokość płytki jest równa średnicy kulistego otworu *h*, wykonanego w części środkowej wgłębienia *e*. Płytkę *g* posiada czaszę *i*, której dno jest zaopatrzone w otwór *h* i której średnica jest równa średnicy otworu *h*. Płytkę tę nasuwa się na sznurek *c* tak, iż węzeł znajduje się po stronie wgłębienia czaszy *i*. Ramiona płytki *g*, przyłączone do czaszy *i*, są zagięte tak, iż przylegają do powierzchni wgłębienia *e* (fig. 2).

W celu połączenia ramienia *a* z kadłu-

bem *b* przesuwają się przez otwór *h* koniec sznurka z węzłem (fig. 4), a następnie płytkę *g*. Przy naciąganiu sznurka węzeł zostaje wtłoczony do wnętrza czaszy *i*, a płytkę *g*, której długość jest równa co najmniej podwójnej średnicy otworu *h*, zostaje przyciśnięta do wewnętrznej powierzchni dna wgłębienia *e*. Ponieważ równocześnie czasza *i* wchodzi w otwór *h*, płytkę zostaje unieruchomiona, przy czym osiąga się należyte uszczelnienie otworu *h*.

Przy wymianie sznurka postępuje się w sposób odwrotny. Po częściowym wyciągnięciu sznurka z kadłuba *b* ustawia się ukośnie płytkę *g* za pomocą odpowiedniego narzędzia, np. kleszczyków lub haczyka z drutu. W celu umożliwienia stosowania haczyka można zaopatrzyć płytkę w otwory *m*. Po przesunięciu płytki przez otwór *h* na zewnątrz przesuwają się węzeł *d*.

Korzystne jest stosowanie płytki o grubości ścianki większej niż grubość ścianki członu lalki.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Płytkę do umocowania za pomocą sznurków gumowych na kadłubie lalki z celuloideu ruchomych jej członów, znamieną tym, że składa się z czaszy (*i*) na węzeł (*d*), posiadającej średnicę równą średnicy otworu (*h*) we wgłębieniu członu ruchomego, oraz ramion o szerokości równej średnicy czaszy i przylegających do dna tego wgłębienia.

2. Płytkę według zastrz. 1, znamieną tym, że w niewielkiej odległości od jej końców wykonane są otwory (*m*) do zahaczania płytki narzędziami służącymi do usuwania jej.

Rheinische
Gummi- und Celluloid-Fabrik.
Zastępca: Inż. H. Sokal,
rzecznik patentowy.

Fig.1.

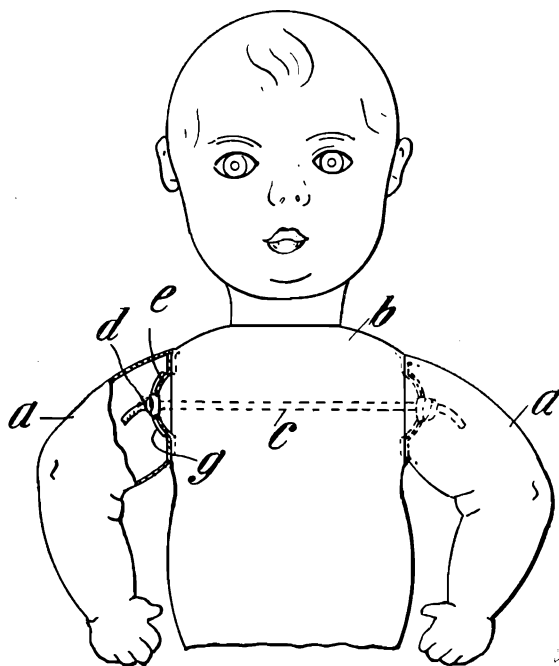

Fig.2.

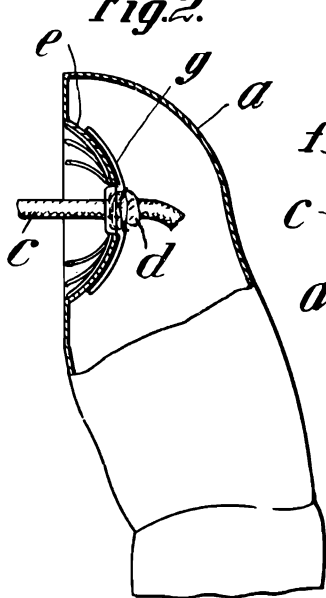

Fig.3.

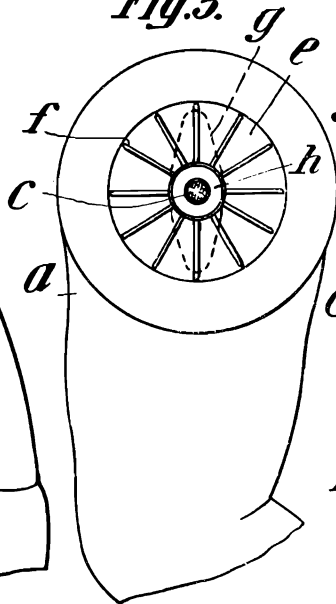

Fig.4.

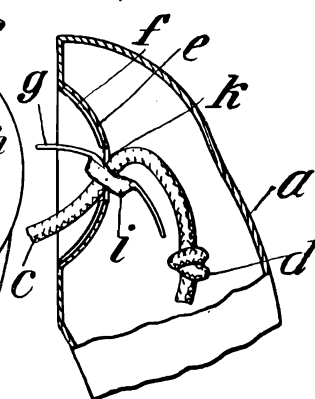

Fig.5.

